

СОЦИОДЕМОГРАФСКИ КОРЕЛАТИ МОТИВАЦИЈЕ ЗА НЕВЕРСТВОМ МУШКАРАЦА У ПАРТНЕРСКИМ ВЕЗАМА

Тамара С. Ђорђевић¹

Сажетак. Основни циљ рада је утврђивање социодемографских корелата мотивације за неверством. Узорак чини 110 испитаника мушког пола, тестираних путем онлајн упитника, категорисаних у три генерацијске групе. Од социодемографских варијабли, коришћени су подаци о полу, години рођења, дужини емотивне везе, брачном статусу и степену религиозности. За испитивање мотивације за неверством, коришћена је Скала за испитивање мотива неверства у љубавним везама (Stojkić, Solaković, 2017). Резултати показују да постоје значајне разлике у изражености мотивације за неверством код припадника различитих генерација. Такође, постоји повезаност између мотивације за неверством и дужине емотивне везе, година старости и степена религиозности, док веза није пронађена између мотивације за неверством и брачног статуса.

Кључне речи: Неверство, емоционално неверство, сексуално неверство, мушко неверство, партнерски однос

УВОДНА РАЗМАТРАЊА

Сагласност међу ауторима у дефинисању појма неверства у партнерским везама не постоји и то представља методолошки проблем у истраживању овог феномена. Међу бројним дефиницијама неверства, овде ће бити издвојене најзначајније. Неверство у ужем смислу укључује само сексуални акт као вид преваре: „Под преваром се подразумева учествовање у сексуалном односу са другом особом која није примарни партнер“ (McAnulty i Brineman, 2007)“. Аутори сматрају наводе разлоге због чега је овакав начин дефинисања неверства проблематичан. На првом месту, оваквим начином дефинисања није обухваћен широк спектар понашања који се најчешће сматра неверством, те се сматра да су други облици неверства много чешћи

¹ tamara.djordjevic@vaspks.edu.rs Академија васпитачко-медицинских струковних студија, Одсек Крушевац

и да уске дефиниције неверства потцењују размере овог феномена (McAnulty i Brineman, 2007).

Са историјске тачке гледишта под неверством се најчешће подразумева „кршење уговора о сексуалној ексклузивности између двоје људи који су у љубавној вези, браку или озбиљној вези“. Такође, и овде је присутна иста примедба да дефиниција не обухвата већи број понашања која се посматрају као неверство, те се у дефиницију укључује широк спектар понашања. Према томе, за неке ауторе, дефиниција неверства укључује учешће у сексуалном односу са другом особом која није примарни партнер, за друге под преваром се подразумевају понашања као што су сајбер секс, гледање порнографских садржаја, различити нивои емоционалне блискости са другом особом на штету примарне везе (Hertlein, Piercy i Wetchler, 2009). За разлику од уских дефиниција неверства, широке дефиниције одређују појам на следећи начин: „У својој суштини, неверство се односи на свако понашање које крши уговор постигнут између две особе“ (Lusterman, 1998; према Hertlein, Piercy i Wetchler, 2009). На овакав начин одређен појам неверства, подразумева да особе у партнерском односу могу имати различите идеје о томе шта представља неверство и приморани су да изнова утврђују уговор (Hertlein, Piercy i Wetchler, 2009). У свом раду, Blow i Hartnett (2005) понудили су дефиницију неверства: „Под неверством се подразумева сексуални или емоционални акт од стране једне особе која се налази у озбиљној вези, где се тај акт одиграва ван примарног односа и представља кршење поверења или кршење успостављених правила договорених између две особе у љубавној вези која се односе на романтичну/емоционалну или сексуалну ексклузивност“ (McAnulty i Brineman, 2007). Сличну дефиницију можемо пронаћи и код других аутора „ Неверство/превара, у контексту дијадног односа представља партнерово кршење норми које регулишу степен емоционалне или физичке блискости са особама ван љубавне везе“ (Barta i Drigotas, 2001). У литератури се најчешће склоност ка неверству односи на постојање индикатора који доводе до неверства у партнерском односу, а ти индикатори су различити, од пола особе, културних обележја, до неких других фактора (Munsch, 2012). На основу прегледа досадашње литературе, у овом раду ће бити употребљена дефиниција склоности ка неверству у партнерским односима која се означава као тенденција ка сексуалном и емоционалном акту са другом особом која није примарни партнер.

СОЦИО-КУЛТУРНИ ПРИСТУП ФЕНОМЕНУ НЕВЕРСТВА

У оквиру социо-културног приступа често се одређује повезаност између неверства и разних социо демографских варијабли, карактеристика партнерске везе, религијских уверења, политичке оријентације, итд... Од демографских варијабли, као најзначајнија се издваја пол. Многа истраживања показују да су мушкарци, чешће од жена спремни да се упусте у сексуалне односе ван своје примарне везе (Atkins i Kessel, 2008; Gangestad

i Thornhill, 1997), али има истраживања које не налазе полну разлику када је неверство у питању (Previti i Amato, 2004). У једној метаанализи, која је садржала чак 834 узорака, пронађене су мале, али значајне разлике у извештају о сексуалним односима ван примарних веза и то у корист мушкараца (Petersen i Hyde, 2010). Када су у питању године испитаника, истраживања показују да су жене око своје 40-те године признавале да су имале изванбрачни секс. Између мушкараца и жена, који су млађи од 45. године, нема разлике у погледу признавања изванбрачног секса. Међутим, мушкарци највише ступају у изванбрачне сексуалне односе око своје 60. године (Atkins, Vaucom i Jakobson, 2001). У односу на мушкарце, жене чешће осуђују неверство, али су чешће спремне и да неверство опросте. Женско неверство се везује за потребу за комуникацијом и нежношћу, док се мушко неверство повезује са незадовољним сексуалним потребама (Rada, 2012).

Образовање испитаника и социо-економски статус у многим студијама нису повезане са неверством (Leigh, Temple i Trocki, 1993), а изузетак су две студије које потврђују негативну везу између образовања и неверства (Liu, 2000; Smith, 1991).

Када се као варијабла користи дужина партнерске везе, резултати су мешовити. Нека истраживања су пронашла позитивне ефекте (Treas i Giesen, 2000), нека, негативне (DeMaris, 2009), док у неким нема ефеката (Lewandowski i Ackerman, 2006). Углавном, међу научницима влада мишљење да нема много смисла дужину партнерске везе као такве, повезивати са неверством, већ психолошке процесе који стоје иза те варијабле, као што су досада, Кулицов ефекат, емоционално и сексуално незадовољство (Liu, 2000).

На америчким репрезентативним узорцима, резултати показују да је религиозност у негативној вези са сексуалним неверством (Atkins i Kessel, 2008; Burdette, Ellison, Sherkat i Gore 2007; Cochran, Chamlin, Beeghley i Fenwick, 2004; DeMaris, 2009), док резултати других студија нису показали овакву везу (Allen i dr., 2008; Choi, Catania i Dolcini, 1994; Mark, Janssen i Milhausen, 2011).

МЕТОДОЛОГИЈА ИСТРАЖИВАЊА

Основни проблем истраживања био је утврђивање социо-демографских корелата који су повезани са мотивацијом за сексуалним и емоционалним неверством. Испитиване су и разлике међу испитаницима с обзиром на генерацијску припадност. Осим тога, проверена је и предиктивна моћ социодемографских варијабли на мотивацију за неверством.

УЗОРАК И ПОСТУПАК

Истраживање је спроведено онлајн тј. путем компјутерског упитника, како би се обезбедила већа анонимност учесника, као и избегавање социјално пожељних одговора. Услед осетљивости теме, истраживања су показала да је годишња стопа неверства много већа када се истраживање спроводи преко онлајн упитника, него када се спроводи посредством интервјуа (Whisman i Snyder, 2007). Узорак је погодан и чинило га је укупно 110 особа мушког пола. Од социодемографских варијабли, прикупљени су следећи подаци: пол (мушки); Годиште испитаника (Категорисани су испитаници у три генерације: Генерација Икс (X) – особе рођене између 1960. и 1980. године, Генерација Ипсилон (Y) – особе рођене између 1981. и 1995. године, Генерација Цет (Z) – особе рођене након 1995. године); Степен образовања (Завршена основна школа, завршена средња школа, завршен факултет/ виша школа, завршене мастер студије, завршене докторске студије); Дужина емотивне везе (број година трајања емотивне везе: до 1 године, од 1 до 5 година, од 5 до 10 година, преко 10 година); Брачни статус (У браку, није у браку, ванбрачна заједница); Степен религиозности (верује у Бога, не верује у Бога, није сигуран).

ИНСТРУМЕНТИ

За испитивање мотивације за неверством коришћена је Скала за испитивање мотива неверства у љубавним везама (Стојкић, Солаковић, 2017). Скалу сачињавају две субскеале: сексуална субскала, која се састоји из 19 тврдњи и емоционална субскала, која се састоји из 17 тврдњи. Висок скор на сексуалној и емоционалној субскали указује на већу склоност ка неверству из сексуалних, односно емоционалних разлога. Кронбах алфа коефицијент за сексуалну субскалу износи .956, за емоционалну субскалу .955, што указује на веома добру поузданост и унутрашњу конзистентност скале (Стојкић, Солаковић, 2017).

РЕЗУЛТАТИ

Социодемографске карактеристике узорка

Највећи део узорка чине мушкарци који су у партнерској вези између једне и пет година (40%). Поједнак број мушкараца је у емотивној вези која траје до једне године и више од десет година (23.6%). Свега 12.7% мушкараца се налази у емотивној вези која траје између пет и десет година. Највећи број испитаника припада генерацији Y (46.4%), док 27.3% припада генерацији X и 26.4% припада генерацији Z. Када се говори о брачном статусу највећи број испитаника (59.1%) није у браку, док је 25.5% испитаника ожењено. Најмањи проценат мушкараца (15.5%) живи у ванбрачној заједници. Нема испитаника мушког пола који су завршили само основну школу. Највећи број мушкараца (44.5%) има завршену вишу школу или факултет. Нешто мањи проценат

узорка чине мушкарци (40%) са завршеном средњом школом, а најмањи проценат испитаника је завршило мастер и докторске студије (15.5%). Приликом испитивања степена религиозности, утврђено је да највећи број мушкараца 54.5% верује у Бога, док 39.1% мушкараца није религиозно. Најмањи је број особа који није сигуран у степен своје религиозности (6.4%).

Генерацijske разлике

Приликом провере разлика међу генерацијама у погледу сексуалног и емоционалног неверства, утврђено је да постоје значајне разлике међу мушкарцима с обзиром на генерацијску припадност. Резултати једнофакторске анализе варијансе су приказани у табели 1.

Табела 1. Разлике између генерације X, Y, Z

Скале	Збир квадрата	Просечни квадрат	Ф	Статистичка значајност
Сексуално неверство	9.188	4.594	7.139	.001
Емоционално неверство	14.813	7.406	11.630	.000

У наредној табели, која се односи на генерацијске разлике на варијабли сексуално неверство, види се да се значајно разликују генерације X и Z, тј. најстарија и најмлађа генерација мушкараца у погледу сексуалног неверства. Припадници средње генерације Y се не разликују значајно у погледу сексуалног неверства од остале две генерације. Мушкарци који припадају генерацији X су у већем степену мотивисани за сексуално неверство, за разлику од мушкараца који припадају генерацији Y.

Табела 2. Генерацijske разлике у односу на сексуално неверство

	Број испитаника	АС		Разлика АС	Статистичка значајност
Генерација X	29	2.21	Генерација Y	.43732	.054
			Генерација Z	.78778	.001
Генерација Y	51	1.78	Генерација X	-.43732	.054
			Генерација Z	.35046	.144
Генерација Z	30	1.42	Генерација X	-.78778	.001
			Генерација Y	-.35046	.144

Резултати показују да се у погледу емоционалног неверства значајно разликују мушкарци генерације X од мушкараца генерације Y и Z, док се међусобно мушкарци генерација Y и Z не разликују значајно (табела 3). Мотивисанији за емоционално неверство су мушкарци који припадају најстаријој категорији, док су припадници најмлађе категорије најмање мотивисани за емоционално неверство.

Табела 3. Генерацијске разлике у односу на емоционално неверство

	Број испитаника	АС		Разлика АС	Статистичка значајност
Генерација X	29	2.43	Генерација Y	.68003	.001
			Генерација Z	.96930	.000
Генерација Y	51	1.75	Генерација X	-.68003	.001
			Генерација Z	.28927	.261
Генерација Z	30	1.46	Генерација X	.96930	.000
			Генерација Y	-.28927	.261

Повезаност социодемографских варијабли са неверством

Приликом провере повезаности социодемографских варијабли са мотивацијом за неверством, Пирсоновим коефицијентом корелације, утврђено је да је мотивација са за сексуалним ($r=.239$) и емоционалним ($r=.247$) неверством повезана са дужином емотивне везе, док брачни статус није значајно повезан ни са емоционалним, ни са сексуалним неверством. С друге стране степен образовања је значајно ниско повезан и са сексуалним ($r=.264$) и са емоционалним ($r=.259$) неверством. Такође, постоји средња негативна повезаност генерацијске припадности са сексуалним ($r=-.342$) и емоционалним ($r=-.407$) неверством. Када је у питању степен религиозности мушкараца постоји повезаност са сексуалним неверством ($r=-.273$), док са емоционалним неверством не постоји повезаност. Резултати су приказани у наредној табели.

Табела 4. Повезаност социодемографских варијабли са мотивацијом за неверством

	Дужина емотивне везе	Брачни статус	Степен образовања	Генерацијска припадност	Степен религиозности
Сексуално неверство	.239*	-.024	.264**	-.342**	-.273**
Емоционално неверство	.247**	-.106	.259**	-.407**	-.109

Напомена: * $p < .05$, ** $p < .01$

ДИСКУСИЈА И ЗАКЉУЧАК

Једнофакторском анализом варијансе је утврђено да постоје статистички значајне разлике међу мушкарцима у погледу сексуалног и емоционалног неверства. Припадници генерације X, се значајно разликују од припадника генерације Z. Припадници средње генерације, Y, који се називају миленијалцима се не разликују значајно од наведене две генерације. Када је у питању емоционално неверство, резултати су показали да се најстарија генерација X, разликује значајно од остале две генерације. Дакле, за сексуално

и емоционално неверство су највише мотивисани најстарији мушкарци, који у тренутку истраживања имају између 40 и 62 године старости. Најмање мотивисана за емоционално и сексуално неверство јесте генерација З, коју сачињавају мушкарци, који у тренутку истраживања имају између 18 и 26 година. Досадашњи налази дају мешовите резултате. У неким истраживањима је пронађено да су неверству склоне старије особе (Atkins i dr., 2001; Treas i Giesen 2000), док нека истраживања нису потврдила ефекте старости на неверство (Burdette, Ellison, Sherkat i Gore 2007; Maddox, Shaw, Allen, Stanley i Markman 2013). Добијени налази су у складу са неким истраживањима која су показала да мушкарци највише ступају у изванбрачне сексуалне односе око своје 60. године (Atkins i dr. 2001). Овакав налаз не изненађује, јер су обично старије генерације у дужим емотивним везама, где процес самопроширења стагнира и сексуално задовољство опада. Насупрот млађим генерацијама које још увек упознају своје партнере и нису достигле свој пуни капацитет самопроширења и самоотварања. Осим тога, старији мушкарци су склонији емоционалној усамљености, која такође може бити окидач за активирање мотивације за сексуалним или емоционалним неверством. Сматра се да су припадници генерације Z интровертнији, конзервативнији и услед изгубљених вредности теже за повратком на стари систем промишљања, па су стога мање социјално осетљивији (Prensky, 2001). Сасвим је могуће да услед тежње на повратак старих вредности, генерација Z је мање мотивисана за неверство, али остаје питање да ли ће тако и остати када дође у године у којима је сада генерација X. Дакле, не може се прецизно утврдити да ли је мотивисаност за неверство специфичност генерације X, која је значајно разликује од генерације Z, или је до фазе животног циклуса. Спровођење лонгитудиналне студије би могло да пружи утемељеније закључке.

Сексуално и емоционално неверство је позитивно повезано са дужином емоционалне везе. Досадашња истраживања показују да када се као варијабла користи дужина партнерске везе, резултати су мешовити. Нека истраживања су пронашла позитивне ефекте (Treas i Giesen, 2000), нека, негативне (DeMaris, 2009), док у неким нема ефеката (Lewandowski i Askerman, 2006). Углавном, међу научницима влада мишљење да нема много смисла дужину партнерске везе као такве, повезивати са неверством, већ психолошке процесе који стоје иза те варијабле, као што су досада, Кулицов ефекат, емоционално и сексуално незадовољство (Liu, 2000).

Постоји ниска повезаност између степена образовања и сексуалног и емоционалног неверства. Добијени налаз иде у прилог студијама које извештавају да је неверство повезано са вишим нивоом образовања (Whisman i Snyder, 2007). Поред тога, резултати појединих претходних студија не налазе значајан допринос нивоа образовања и других демографских фактора (Maddox, 2013; Træen, 2007, Trifunović, Šakota-Kurbalija, Dajević, 2021). Може се претпоставити да су образованији испитаници флексибилнији, информисанији и отворенији за различите могућности, па самим тим отворенији за експериментисање у интерперсоналним односима.

Постоји ниска повезаност између мотивације за сексуалним неверством и степена религиозности. Овај налаз иде у прилог студијама чији резултати показују да је религиозност у негативној вези са сексуалним неверством (Atkins i Kessel, 2008; Burdette, Ellison, Sherkat i Gore 2007; Cochran, Chamlin, Beeghley i Fenwick, 2004; DeMaris, 2009). Постоје и студије чији резултати нису утврдили овакву везу (Allen i dr., 2008; Choi, Catania i Dolcini, 1994; Mark i dr., 2011).

Основни недостатак студије лежи у начину узорковања и осим већег броја учесника, препоручује се да се у наредним истраживањима укључе додатне социодемографске варијабле попут броја деце, радног статуса итд...

ЛИТЕРАТУРА

- Allen, E. S., Rhoades, G. K., Stanley, S. M., Markman, H. J., Williams, T., Melton, J., & Clements, M. L. (2008). Premarital Precursors of Marital Infidelity. *Family Process, 47*(2), 243–259. <https://doi.org/10.1111/j.1545-5300.2008.00251.x>
- Atkins, D. C., Baucom, D. H., & Jacobson, N. S. (2001). Understanding infidelity: Correlates in a national random sample. *Journal of Family Psychology, 15*(4), 735–749. <https://doi.org/10.1037/0893-3200.15.4.735>
- Atkins, D. C., & Kessel, D. E. (2008). Religiousness and Infidelity: Attendance, but not Faith and Prayer, Predict Marital Fidelity. *Journal of Marriage and Family, 70*(2), 407–418. <https://doi.org/10.1111/j.1741-3737.2008.00490.x>
- Blow, A. J., & Hartnett, K. (2005). Infidelity in committed relationships II: a substantive review. *Journal of Marital and Family Therapy, 31*(2), 217–233. <https://doi.org/10.1111/j.1752-0606.2005.tb01556.x>
- Burdette, A. M., Ellison, C. G., Sherkat, D. E., & Gore, K. A. (2007). Are There Religious Variations in Marital Infidelity? *Journal of Family Issues, 28*(12), 1553–1581. <https://doi.org/10.1177/0192513X07304269>
- Choi, K. H., Catania, J. A., & Dolcini, M. M. (1994). Extramarital sex and HIV risk behavior among US adults: Results from the National AIDS Behavioral Survey. *American Journal of Public Health, 84*(12), 2003–2007. <https://doi.org/10.2105/AJPH.84.12.2003>
- Cochran, J. K., Chamlin, M. B., Beeghley, L., & Fenwick, M. (2004). Religion, Religiosity, and Nonmarital Sexual Conduct: An Application of Reference Group Theory. *Sociological Inquiry, 74*(1), 70–101. <https://doi.org/10.1111/j.1475-682X.2004.00081.x>
- DeMaris, A. (2009). Distal and Proximal Influences on the Risk of Extramarital Sex: A Prospective Study of Longer Duration Marriages. *Journal of Sex Research, 46*(6), 597–607. <https://doi.org/10.1080/00224490902915993>
- Drigotas, S. M., & Barta, W. (2001). The Cheating Heart: Scientific Explorations of Infidelity. *Current Directions in Psychological Science, 10*(5), 177–180. JSTOR.

Gangestad, S. W., & Thornhill, R. (1997). The evolutionary psychology of extrapair sex: The role of fluctuating asymmetry. *Evolution and Human Behavior*, 18(2), 69–88. [https://doi.org/10.1016/S1090-5138\(97\)00003-2](https://doi.org/10.1016/S1090-5138(97)00003-2)

Hertlein, K. M., Wetchler, J. L., & Piercy, F. P. (2005). Infidelity: An Overview. *Journal of Couple & Relationship Therapy*, 4(2–3), 5–16. https://doi.org/10.1300/J398v04n02_02

Leigh, B. C., Temple, M. T., & Trocki, K. F. (1993). The sexual behavior of US adults: Results from a national survey. *American Journal of Public Health*, 83(10), 1400–1408. <https://doi.org/10.2105/AJPH.83.10.1400>

Lewandowski, G. W., & Ackerman, R. A. (2006). Something’s Missing: Need Fulfillment and Self-Expansion as Predictors of Susceptibility to Infidelity. *The Journal of Social Psychology*, 146(4), 389–403. <https://doi.org/10.3200/SOCP.146.4.389-403>

Liu, C. (2000). A Theory of Marital Sexual Life. *Journal of Marriage and Family*, 62(2), 363–374. <https://doi.org/10.1111/j.1741-3737.2000.00363.x>

Maddox Shaw, A. M., Rhoades, G. K., Allen, E. S., Stanley, S. M., & Markman, H. J. (2013). Predictors of Extradysadic Sexual Involvement in Unmarried Opposite-Sex Relationships. *Journal of Sex Research*, 50(6), 598–610. <https://doi.org/10.1080/00224499.2012.666816>

Mark, K. P., Janssen, E., & Milhausen, R. R. (2011). Infidelity in Heterosexual Couples: Demographic, Interpersonal, and Personality-Related Predictors of Extradysadic Sex. *Archives of Sexual Behavior*, 40(5), 971–982. <https://doi.org/10.1007/s10508-011-9771-z>

McAnulty, R. D., & Brineman, J. M. (2007). Infidelity in Dating Relationships. *Annual Review of Sex Research*, 18(1), 94–114. <https://doi.org/10.1080/10532528.2007.10559848>

Munsch, C. L. (2012). The Science of Two-Timing: The State of Infidelity Research: Science of Two-Timing. *Sociology Compass*, 6(1), 46–59. <https://doi.org/10.1111/j.1751-9020.2011.00434.x>

Petersen, J. L., & Hyde, J. S. (2010). A meta-analytic review of research on gender differences in sexuality, 1993–2007. *Psychological Bulletin*, 136(1), 21–38. <https://doi.org/10.1037/a0017504>

Prensky, M. (2001). Digital Natives, Digital Immigrants Part 2: Do They Really Think Differently? *On the Horizon*, 9(6), 1–6. <https://doi.org/10.1108/10748120110424843>

Previti, D., & Amato, P. R. (2004). Is Infidelity a Cause or a Consequence of Poor Marital Quality? *Journal of Social and Personal Relationships*, 21(2), 217–230. <https://doi.org/10.1177/0265407504041384>

Rada, C. (2012). The prevalence of sexual infidelity, opinions on its causes for a population in Romania. *Revista de Psihologie*, 58(3), 211–224.

Smith, T. W. (1991). Adult Sexual Behavior in 1989: Number of Partners, Frequency of Intercourse and Risk of AIDS. *Family Planning Perspectives*, 23(3), 102–107. <https://doi.org/10.2307/2135820>

Stojkić, M., & Solaković, Š. (2017). Relacije između lokusa kontrole i sklonosti ka prevarama u ljubavnim vezama. *Godišnjak Za Psihologiju*, 14(16), 7–17.

Træen, B., Holmen, K., & Stigum, H. (2007). Extradyadic Sexual Relationships in Norway. *Archives of Sexual Behavior*, 36(1), 55–65.
<https://doi.org/10.1007/s10508-006-9080-0>

Treas, J., & Giesen, D. (2000). Sexual Infidelity Among Married and Cohabiting Americans. *Journal of Marriage and Family*, 62(1), 48–60.
<https://doi.org/10.1111/j.1741-3737.2000.00048.x>

Trifunović, B., Šakotić-Kurbalija, J. M., & Kljajević, M. (2021). Stilovi ljubavi i partnerska afektivna vezanost. *Godišnjak Filozofskog fakulteta u Novom Sadu*, 46(1), 119–137. <https://doi.org/10.19090/gff.2021.1.119-137>

Whisman, M. A., & Snyder, D. K. (2007). Sexual infidelity in a national survey of American women: Differences in prevalence and correlates as a function of method of assessment. *Journal of Family Psychology*, 21(2), 147–154. <https://doi.org/10.1037/0893-3200.21.2.147>

DEMOGRAPHIC CORRELATES OF MOTIVATIONS FOR INFIDELITY OF MEN IN ROMANTIC RELATIONSHIPS

*Tamara S. Đorđević*¹

Abstract: Basic goal of this research was to examine demographic correlates of motivation for infidelity. It was conducted on a convenient sample consisting of 110 male participants. Participants were tested online and they were categorized by different age groups. The data used was based on gender, age, length of intimate relationships, marital status and religion. In order to establish the extent of infidelity *The scale for examining motives of infidelity in love relationships* (Stojkić, Solaković, 2017) were used. The results have shown that there are significant differences between men of different generations in terms of infidelity. Also, there is significant correlation between infidelity and length of intimate relationship, age and religion. On the other hand, there is no correlation between motivation for infidelity and marital status.

Key words: Infidelity, emotional infidelity, sexual infidelity, men infidelity, romantic relationships

Примљен: 3.3.2022.

Прихваћен: 28.3.2022.

¹ tamara.djordjevic@vaspks.edu.rs The Academy of Applied Preschool Teaching and Health Studies, department Krusevac